

Forhandling

Charlotte Antonsen (V):

I Venstre er vi glade for, at der igen er kommet gang i debatten om EU's fremtid, og det er der jo på baggrund af det, der skete på topmødet i sidste uge, nemlig at forhandlingerne om en ny forfatningstraktat er blevet genoptaget, og målet for det irske formandskab er nu, at de skal være tilendebragt senest den 17.-18. juni i år.

Det er ikke mindst positivt, at vi har fået gang i EU-debatten, fordi vi jo er midt i en valgkampagne til Europa-Parlamentet, og her ser vi i Venstre meget gerne, at man drøfter forfatningstraktat, og at der kommer mere politisk substans ind i den diskussion, der er med vores kandidater til Europa-Parlamentet. Så vi hilser det velkommen.

Ellers er situationen i EU, at den altoverskygende hovedopgave de sidste 15 år har været østudvidelsen. Medlemskab af EU er et værn om den nyvundne frihed, og EU sikrer demokratiet. Det har vi også fået bekræftet fra borgerne i de nye medlemslande. De har ved folkeafstemninger op til deres optagelse i EU med over to tredjedeles stemmetal sagt ja til EU, bortset fra et enkelt land, der ligger omkring de 50 pct. Men et meget stort flertal af borgerne i de nye ansøgerlande, de nye EU-lande, har sagt ja, mellem to tredjedele og over 90 pct. Det er jo, fordi EU for frie nationer er en udbygning af den nationale selvbestemmelse.

Historisk har EU bidraget til sikre nye europæiske demokratier – tænk blot på Spanien, Portugal, Grækenland – og i disse dage og disse måneder krydser vi fingre for, at det vil lykkes igen. Vi håber, at det i Schweiz lykkes at få en aftale, så vi kan få et helt Cypern ind i EU, så vi kan bidrage til en demokratisk udvikling i den tyrkiske del af Cypern.

Med de ti nye lande er der også samtidig blevet et meget stort behov for en ny traktat, for lige så festligt det er at byde landene velkommen den 1. maj, lige så klart er det, at en fremtidig succes med deres medlemskab af EU afhænger af, at vi stadig væk har et velfungerende, effektivt europæisk samarbejde.

Det er jo det, der gør, at noget af det, der er på dagsordenen under denne traktats forhandling, er institutionerne, det, der hedder de institutionelle ændringer. Det lyder meget ufolkeligt, men i realiteten er det nok en af de mest folkelige traktater, EU endnu har leveret, siden Dan-

mark blev medlem i 1973. Det vil jeg gerne begrundede.

For det første er der et klart folkeligt behov for en mere effektiv traktat. Med kvalificeret flertal skal man hurtigt kunne træffe beslutninger, så borgerne kan følge med i beslutningsprocessen, fra forslaget fremlægges, til det vedtages. Pressen er borgernes primære adgang til at følge, hvad der sker i EU, og pressen skal altså også kunne følge en historie, som ikke fortaber sig i årevis, før man kan sikre sig, at der er en ordentlig indsigt med det, der foregår.

Der er også behov for overskuelighed. Der lægges i forfatningstraktaten op til en klarere arbejdsdeling; der skal være klar adskillelse af, hvad EU skal tage sig af, og hvad de enkelte lande skal tage sig af. Der er behov for enkelhed. Borgerne skal kende deres rettigheder for at gøre brug af dem. Åbenhed er et meget stort spørgsmål i forfatningstraktaten, og fremover skal Ministerrådet træffe beslutninger i åbenhed, når det vedrører politik, der kommer til at gælde for alle mennesker.

Åbenhed er jeg sikker på vil være noget af det, der virkelig får en betydning for, at borgerne kan følge processen og dermed lettere forstå, hvad det er for beslutninger, vi træffer i EU. Man hører argumenterne for et ja, man hører argumenterne for et nej til et konkret forslag, og endelig skal borgerne naturligvis også høre argumenterne for, at man ender med et kompromisforslag. Det har vi savnet i alle de år, hvor EU har været lukket. Med forfatningstraktaten lægges der op til at åbne dørene, så borgerne får indsigt i, hvad der sker.

Kl. 14.20

Vi skal også have ansigter på EU – en valgt formand, en valgt EU-udenrigsminister. Det vil være med til at give borgerne en indsigt i personlighederne bag de beslutninger, der træffes. Ligesom politik drejer sig om personer i national politik, så drejer politik sig også om personer europæisk, og derfor er det på tide, at vi kan sætte navn på de politiske synspunkter.

Jeg vil slutte af med at understrege, at vi lægger meget stor vægt på, at der også er mere demokrati i forslaget. Europa-Parlamentet får større indflydelse, og de nationale parlamenter inddrages. Det er fortsat EU's vigtigste mål at sikre frihed, stabilitet og menneskerettigheder. De kommende år skal vi også gøre en endnu større indsats for menneskerettigheder, ikke alene i Europa, men også globalt.